

LBRIS

We know
books

ELENA OTILIA

Roșu sec

EDITURA VREMEA
BUCUREȘTI
2024

Cuprins

Somn...	5
Vis	6
În locul glasului	7
Există un bărbat	8
Adio	9
Dincolo de pământ	11
Haiku	12
Căutare	13
Mare	14
Suflet	15
Sare pe rană	16
Așteptare	17
Fiorul beției	18
Muza și poezia	19
Teatral	20
Fără titlu	21
Celor ce nu văd, nu aud și nu cred	22
Conexiuni fragile	24
Ne vom întâlni	25
Naiv	26
Adio	27
Ionucăi	28
Eram eu	29
Rugă	30
Eram doar noi	31

Tablou	32
Joc în doi	33
Atari	34
De mă vei căuta	36
Taci	37
Veșnicie	38
Eu, dacă	39
Roșu sec	40
Revelion	42
Păsări călătoare	43
Păpădii	44
Sfârșitul lumii	45
Clarviziune	46
<i>Străini</i>	47
Război	48
Fluturi și idealuri	50
Nesupusă	51
Valentina	52
Amintire	53
Raiul meu	54
Lacrima de aur	55
Năzuințe	57
Filă nescrisă	58
Fetița cu codițe	59
Ca apa.....	60
Ploaie.....	61
Așa vom înflori.....	62
Mult prea.....	63
Fata cu inima deschisă	64
Tu ți-ai propus să uiți de păpădii.	
Eu mi-am propus să-mi reamintesc de ele	65

Mărturisirea	66
Povestea unei păpădii	67
Iubire – între rațiune și idolatrie.....	70
Îngenunchere	73
Despre iubire	74
Om bun	76
Spectacolele extraordinare	78
Bunica	79
Muza	81
Ți-aș spune multe	83
Nu te încrede în mincinoși.....	84
O margine de vară	85
Poveste fără sfârșit	86
Toată lumea vrea să fie un iepuraș.....	88
Povestea lui Moș Crăciun	90
Prieteni pe viață	92
Marea din mine pentru oceanul din tine	94
Iubirea	95
Întâlnirea	97
Povestea unei cutii goale	98
Geneză	102
Eu cu mine egal tu, tu fără tine egal eu	104
Online	106
Cuşca	111
Poveste de iubire	112
Balerinii	115

Respirația ta încă dormea peste mine.
Cerul râdea în noaptea aceea.
Râdea și pielea mea. Cred că râdea, pentru că se
răcea și se încingea odată cu ticăitul ceasului.
Vrei să spui că acesta nu-i un chicot?
Dar a ce-ți seamănă ție?
Nu-i nimic, știu că încă nu te-ai obișnuit cu mine.
Mustăceala aceasta cu ochii închiși și murmurul
mișcărilor tale ațipite mă fac să râd.
Dacă aș râde acum tare? Atât de tare încât să
înțelegi odată că ești amuzant!
Ești plicticos de amuzant! Acum m-ai făcut să casc.
Să casc și să mă întind leneșă pe sub respirația și
șoaptele tale.
Și în curând cred că o să alunec... o să zbor... o să...
Te rog, te implor, mai lasă-mă să dorm câteva secunde...

LUNI, 24 IANUARIE 2011

Dacă aş avea o pensulă fermecată
cu care să pot picta visele,
exact așa cum apar ele noaptea în mintea mea,
sufletul ți-ar deveni
un muzeu de artă cu galerii pline de tablouri
nemaivăzute
pe care și-ar dori să le admire
toți iubitorii de frumos.

DUMINICĂ, 3 Iunie 2012

Când ochii îți vorbesc în locul glasului,
mă simt strălucitoare,
pentru că știu că ei îmi spun că sunt frumoasă.

Când pielea îți vorbește în locul glasului,
mă simt învăluită în fiori,
pentru că ea mă face să simt atingerea ca și cum
aș sta întinsă pe un pat din petale de trandafiri.

Când mâinile îți vorbesc în locul glasului,
mă simt mângâiată, pentru că ele
îmi desenează pe trup atingeri ireale.

Când sufletul îți vorbește în locul glasului,
mă simt aură lucitoare,
pentru că-mi mărturisește cât de mult m-ai
putea iubi.

Când tu îmi vorbești fără să glăsuiești,
doar prin gesturi,
priviri și gânduri,
mă simt FEMEIE.

SÂMBĂȚĂ, 10 NOIEMBRIE 2012

Există un bărbat care te-ar iubi
și dacă ai fi doar o gleznă dezvelită accidental,
sau doar un gât extins într-o mișcare.
Sau dacă ai fi doar o şuviță de păr căzută pe frunte,
ori doar un zâmbet.

Există un bărbat care te-ar iubi
dacă ai fi doar o palmă,
mângâind alene o coapsă sau
dacă ai fi doar o strigare scurtă,
dar înflăcărată.

Există un bărbat care te-ar iubi
dacă ai fi doar o sclipire de fericire în doi ochi căprui sau
dacă ai fi doar o adiere.

Este atât de simplu:
dacă ai fi o banală zbatere de aripi de fluture,
acel bărbat există și te-ar iubi la fel,
pentru că el te adoră și în întregime și pe componente.
Pentru că numai el știe să ți le pună cap la cap.

MIERCURI, 5 DECEMBRIE 2012

Fără să mă alungi, știu că trebuie să plec.

Am un singur geamantan, mic și ponosit.
O să-mi pun în el cele câteva lucrșoare cu care
am intrat în viața ta:

speranța,
visul,
extazul,
mângâierea,
iubirea.

Mă uit la ele cât sunt de neînsemnate
și le așez cu grijă totuși, una peste alta,
în cutiuța aceasta fără roți,
a cărei cheiță am pierdut-o cu mult timp în urmă.

Pe covor rămân aruncate hainele
de care ne-am lipsit când am făcut prima și ultima
dragoste:

minciuna,
deziluzia,
uitarea,
nepăsarea.

Adună-le tu dacă ai chef,
eu nu mai vreau să-mi murdăresc mâinile și să-mi
rănesc ochii.

Plec.

Mi-ai lăsat ușa larg deschisă.
Parcă nici soarele nu vrea să se arate azi.